

Arbeids- og
inkluderingsdepartementet

Høringsnotat

Forslag til forskrift om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse, lov om endring i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse mv.

1. juli 2024

Høringsfrist: 30. september 2024

Innhold

1	Hovedinnholdet i høringsnotatet.....	4
2	Bakgrunnen for høringsnotatet	4
2.1	Innledning	4
2.2	Omfang.....	4
2.3	Vilkår ved fylte 62 år	5
2.4	Vilkår ved uttakstidspunkt	5
2.5	Grunnlaget for beregning	6
2.6	Uttak	7
2.7	Regulering	7
2.8	Saksbehandling.....	7
2.9	Forholdet til EØS-avtalen	8
2.10	Forskriftshjemmel.....	8
3	Departementets forslag til forskriftsbestemmelser	9
3.1	Innledning	9
3.2	Hva forskriften gjelder	9
3.3	Nærmere om vilkår som må være oppfylt ved fylte 62 år	9
3.3.1	Krav til ansiennitet og samtidige stillingsandeler.....	9
3.3.2	7 av siste 9 år.....	10
3.3.3	Nærmere om kravet til arbeidsforhold.....	10
3.3.4	Nærmere om kravet til hovedarbeidsforhold	11
3.3.5	Permisjon og annet fravær	11
3.3.6	Annen inntekt.....	12
3.3.7	Ytelse uten motsvarende arbeidsplikt	13
3.3.8	Nærmere om vilkåret om å ikke motta uføretrygd etter fylte 62 år..	14
3.4	Nærmere om vilkår som må være oppfylt på uttakstidspunktet	15
3.4.1	Krav til arbeidsforhold.....	15

3.4.2	Permisjon og annet fravær	15
3.4.3	Nærmere om unntak ved særlige grunner	16
3.5	Forskjellige bestemmelser	16
3.6	Deling av informasjon	17
3.7	Forslag til endringer i forskrift om overgangsregler for uførepensjon fra lovfestet offentlig tjenstepensjonsordning som er innvilget med virkningstidspunkt før 1. januar 2015.....	17
4	Forslag til endring i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse.....	18
4.1	Lovens omfang	18
4.2	Innhenting av opplysninger fra Skatteetaten.....	18
4.2.1	Innhenting av opplysninger	18
4.2.2	Forholdet til personvernforordningen	21
5	Økonomiske og administrative konsekvenser. Ikrafttredelse.....	23
6	Forslag til forskrift og forskriftsendringer	23
6.1	Forslag til forskrift om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse.....	23
7	Forslag til lov om endringer i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse	27

1 Hovedinnholdet i høringsnotatet

Arbeids- og inkluderingsdepartementet sender med dette på høring forslag til forskrift om avtalefestet pensjon til medlemmer i Statens pensjonskasse og lov om endring i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse.

Høringsnotatet er en oppfølging av vedtatte endringer i lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse. Endringsloven ble gitt ved lov 12. april 2024 nr. 14 om endringer i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse og enkelte andre lover (ny avtalefestet pensjon). Endringene ble vedtatt av Stortinget 4. april 2024 og trer i kraft 1. januar 2025.

Endringsloven følger opp punkt 3 i avtalen som ble inngått 3. mars 2018 mellom Arbeids- og sosialdepartementet, LO, Unio, YS, Akademikerne, KS og Spekter om tjenstepensjon for ansatte i offentlig sektor. Avtalen innebærer at offentlig tjenstepensjon og avtalefestet pensjon (heretter AFP) for offentlig ansatte født i 1963 eller senere skal legges om til livsvarige påslagsordninger som kommer i tillegg til alderspensjon fra folketrygden.

Endringsloven ble gitt med bakgrunn i Prop. 35 L (2023–2024) (heretter Prop. 35 L), Innst. 231 L (2023–2024) og Lovvedtak 51 (2023–2024). Departementet har i Prop. 35 L vist til at reglene skal utdypes og detaljeres i forskrift. Det følger av proposisjonen at forslag til forskrifter vil bli sendt på høring i løpet av våren 2024.

Høringsnotatets forslag til forskriftsbestemmelser bygger på et utkast som Statens pensjonskasse har utarbeidet i samråd med andre pensjonsleverandører.

Det foreslås videre at det presiseres i loven at annen stilling med offentlig AFP likestilles med stilling omfattet av AFP-lovens bestemmelser dersom slik stilling gjør at kravene som stilles i AFP-loven og forskriften blir oppfylt. Det foreslås også en mindre presisering i forskrift om overgangsregler for uførepensjon fra lovfestet offentlig tjenstepensjonsordning som er innvilget med virkningstidspunkt før 1. januar 2015. Videre foreslås det at Statens pensjonskasse får en tydelig hjemmel til å innhente nødvendige lønnsopplysninger og opplysninger om pensjonsgivende inntekt fra skattemyndighetene.

2 Bakgrunnen for høringsnotatet

2.1 Innledning

Ny offentlig AFP for medlemmer av Statens pensjonskasse er regulert i et nytt kapittel 2 i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse. Nedenfor følger en kort redegjørelse av disse reglene.

2.2 Omfang

Ny § 7 er en omfangsbestemmelse, som regulerer hvem som omfattes av ny offentlig AFP. Ny offentlig AFP omfatter medlemmer av Statens pensjonskasse som er født i 1963 eller

senere. Det må ligge en tariffavtale om AFP hvor staten er part eller som er godkjent av departementet i bunn.

Videre gjelder det særskilte regler for arbeidstakere født i perioden 1963 til og med 1965 som ville hatt rett til privat AFP dersom tiden i stilling tilknyttet offentlig AFP ble medregnet som ansiennitetstid. Ved oppfyllelse av kravene som stilles, vil arbeidstakerne kunne få AFP fra Statens pensjonskasse.

2.3 Vilkår ved fylte 62 år

Ny § 8 oppstiller vilkårene som må være oppfylt ved 62 år for rett til AFP.

I henhold til første ledd må arbeidstaker oppfylle følgende vilkår ved fylte 62 år for å få rett til AFP:

- a) Vedkommende har vært arbeidstaker i minst 7 av de siste 9 årene hos en arbeidsgiver med tariffavtale hvor staten er part eller tilsvarende tariffavtale om AFP. I denne perioden inngår også tid arbeidstakeren har vært omfattet av en avtalefestet pensjonsordning som det gis statstilskott til etter AFP-tilskottsloven dersom dette gjør at ansiennitetskravet oppfylles. Stillingen må være vedkommendes hovedarbeidsforhold, og stillingsandelen må utgjøre minst 20 prosent av full stilling. Ved samtidige ansettelsesforhold kan stillingsandelene legges sammen.
- b) Vedkommende har i de samme 7 av de siste 9 årene ikke hatt annen inntekt som overstiger pensjongivende inntekt fra arbeidsgivere omfattet av bokstav a.
- c) Vedkommende har de siste 3 årene før fylte 62 år ikke mottatt pensjon eller annen ytelse uten motsvarende arbeidsplikt fra arbeidsforhold der den årlige verdien av ytelsene tilsvarer 1,5 ganger folketrygdens grunnbeløp eller mer. Dette gjelder likevel ikke uføretrygd fra folketrygden og uførepensjon fra en privat eller offentlig tjenestepensjonsordning.

Det er gitt overgangsregler i andre ledd. En arbeidstaker som er født i 1963 og som ikke oppfyller ansiennitetskravet i første ledd bokstav a og b, kan likevel gis AFP dersom vedkommende på uttakstidspunktet for AFP har ti års samlet pensjongivende tjenestetid i Statens pensjonskasse eller pensjonsordning Statens pensjonskasse har inngått overføringsavtale med og vedkommende har vært ansatt i en virksomhet omfattet av offentlig AFP i minst tre av de siste fem årene ved fylte 62 år. For arbeidstakere som er født i årene 1964 til 1966, gjelder tilsvarende, likevel slik at tallene tre og fem øker med ett år for hvert år arbeidstakeren er født etter 1963. Øvrige vilkår etter første ledd gjelder tilsvarende i den aktuelle perioden.

I tredje ledd er det presisert at AFP ikke gis til arbeidstakere som har mottatt uføretrygd fra folketrygden etter fylte 62 år.

Det framkommer av siste ledd at departementet kan fastsette utfyllende bestemmelser i forskrift.

2.4 Vilkår ved uttakstidspunkt

I ny § 9 er det oppstilt vilkår som må være oppfylt ved uttakstidspunktet for rett til AFP.

I henhold til første ledd må arbeidstaker på uttakstidspunktet oppfylle følgende vilkår for å få rett til AFP:

- a) Vedkommende har de siste tre årene før uttakstidspunktet sammenhengende vært ansatt og reell arbeidstaker hos en arbeidsgiver med tariffavtale hvor staten er part eller med tilsvarende tariffavtale om AFP. Stillingsandelen må utgjøre minst 20 prosent av full stilling. Ved samtidige ansettelsesforhold kan stillingsandelene legges sammen.
- b) Vedkommende har en pensjonsgivende inntekt som omregnet til årsinntekt overstiger folketrygdens grunnbeløp på uttakstidspunktet, og hadde i det foregående inntektsåret en pensjonsgivende inntekt som oversteg gjennomsnittlig grunnbeløp dette året.
- c) Vedkommende verken er eller har vært mottaker av AFP som det gis statstilskott til etter AFP-tilskottsloven, AFP som en tidligpensjonsordning i perioden mellom fylte 62 og 67 år, uføretrygd fra folketrygden etter fylte 62 år, betinget tjenestepensjon etter lov om Statens pensjonskasse eller fra tilsvarende tjenestepensjonsordninger eller alderspensjon etter lov om Statens pensjonskasse § 20 a andre ledd eller fra tilsvarende tjenestepensjonsordninger (alderspensjon fra en stilling med særaldersgrense)

Det følger av andre ledd at som unntak fra kravet i første ledd bokstav a tillates det opptil 26 uker uten å være ansatt og reell arbeidstaker, forutsatt at arbeidstakeren på uttakstidspunktet er ansatt og reell arbeidstaker og at arbeidstakeren tre år før uttakstidspunktet er ansatt. I tillegg tillates det opptil 78 uker uten å være reell arbeidstaker ved mottak av sykepenger, arbeidsavklaringspenger eller uføretrygd fra folketrygden, uansett når i treårsperioden fraværet skjer, forutsatt at arbeidstakeren er ansatt på uttakstidspunktet og tre år før dette.

I tredje ledd er det gitt regler for permittering. Er arbeidstakeren permittert på uttakstidspunktet eller har vært permittert i løpet av de siste tre årene før uttakstidspunktet, skal vilkårene i § 9 anses oppfylt dersom arbeidstakeren hadde oppfylt vilkårene om permitteringen ikke var iverksatt, og permitteringen ikke overstiger rammene i permitteringslønnsloven. Det samme gjelder ved permisjon når retten til permisjon følger av lov eller tariffavtale.

I fjerde ledd er det gitt regler for medregning av kvalifikasjonstid tilknyttet privat AFP ved virksomhetsoverdragelse. Arbeidstakere født i perioden 1963 til og med 1965 som ville oppfylt kravene i første ledd dersom stilling tilknyttet privat AFP hadde blitt medregnet, kan få AFP fra Statens pensjonskasse dersom de i den aktuelle perioden er ansatt i en stilling som er virksomhetsoverdratt fra privat til offentlig sektor, jf. arbeidsmiljøloven kapittel 16. Dette gjelder også dem som omfattes av andre tariffområder enn det statlige som gir rett til offentlig AFP.

Det følger av femte ledd at departementet kan gi forskrift om ytterligere vilkår for rett til AFP.

2.5 Grunnlaget for beregning

Grunnlaget for beregning av AFP framkommer av ny § 10.

I henhold til første ledd, skal grunnlaget for beregning av AFP være pensjonsbeholdningen beregnet etter folketrygdløven § 20-4, omregnet til en beholdning for AFP med en opptjeningssats på 4,21 prosent. Pensjonsopptjening til og med kalenderåret arbeidstakeren fylte 61 år, tillegges pensjonsbeholdningen.

Det følger av andre ledd at departementet kan gi forskrift om fastsetting av grunnlaget for AFP, herunder regler om fra hvilket tidspunkt inntekt i det året arbeidstakeren fyller 61 år skal tas med i grunnlaget.

2.6 Uttak

Regler for uttak av ny AFP følger av ny § 11.

I henhold til første ledd kan pensjonen tidligst utbetales fra og med måneden etter fylte 62 år, og tidligst fra og med måneden etter den måneden da kravet ble satt fram. Årlig pensjon framkommer ved å dividere opptjeningen beregnet etter § 10 med folketrygdens delingstall på uttakstidspunktet. Pensjonsopptjening som tilføres pensjonsbeholdningen etter uttak, omregnes til pensjon på tilsvarende måte som etter folketrygdloven § 20-17. Dersom uttaket skjer etter fylte 70 år, benyttes delingstallet ved fylte 70 år.

Det følger av andre ledd at pensjonen ikke kan tas ut gradert. I henhold til tredje ledd kan pensjonen fritt kombineres med arbeidsinntekt uten avkortning.

Regler om framsetting av krav følger av fjerde ledd. Arbeidstakeren må selv sette fram krav om AFP. Krav om pensjon kan tidligst settes fram fire måneder før ønsket uttaksdato. Det kan ikke søkes om uttak av AFP med tilbakevirkende kraft.

Det slås fast i femte ledd at pensjonen utbetales i utlandet uten begrensninger.

Endelig framkommer det av sjette ledd at AFP ytes til og med måneden pensjonisten dør. Pensjonen kan stanses dersom pensjonisten ber om det, men den kan da ikke gjenopptas.

2.7 Regulering

Regler for regulering av AFP er oppstilt i ny § 12.

Regulering av AFP under utbetaling skjer årlig med virkning fra 1. mai. Pensjonen reguleres i samsvar med et gjennomsnitt av lønns- og prisveksten. Reguleringsfaktoren etter folketrygdloven § 20-18 andre ledd skal legges til grunn. Ved første regulering etter at uttaket startet, skal pensjonen reguleres ut fra når på året pensjonen tas ut.

2.8 Saksbehandling

Saksbehandlingsregler er oppstilt i ny § 13.

Det framkommer av første ledd at det er Statens pensjonskasse som skal administrere ordningen. Søknader om pensjon settes fram for Statens pensjonskasse, og det er Statens pensjonskasse som skal fatte vedtak om å beregne pensjonen. Arbeids- og velferdsetaten skal utbetale pensjonen.

I henhold til andre ledd skal Arbeids- og velferdsetaten levere opplysninger om den samlede pensjonsbeholdningen beregnet etter folketrygdloven § 20-4 til Statens pensjonskasse, og også andre opplysninger som er nødvendige for premieberegningen, beregning av framtidig pensjon, vilkårsprøving og beregning av AFP. Taushetsplikten etter arbeids- og velferdsforvaltningsloven § 7 er ikke til hinder for utveksling av opplysninger mellom Arbeids- og velferdsetaten og Statens pensjonskasse i den utstrekning dette er nødvendig for å fremme oppgaver oppstilt i loven.

Det følger av tredje ledd at Statens pensjonskasse har rett til å innhente opplysninger fra nåværende eller tidligere arbeidsgivere om arbeidstakerens eller pensjonistens arbeids- og inntektsforhold som er nødvendige for å forvalte og beregne AFP. De som pålegges å gi opplysninger, plikter å gjøre dette uten godtgjørelse og uten hinder av taushetsplikt.

I henhold til fjerde ledd plikter den enkelte ved søknad om AFP å gi de opplysningene som er nødvendige for at Statens pensjonskasse skal kunne vurdere om vedkommende har rett til AFP. Mottakere av AFP plikter å opplyse Statens pensjonskasse om endringer som kan ha betydning for pensjonens størrelse eller for om vedkommende fortsatt har rett til pensjonen.

Det følger av femte ledd at vedtak fattet av Statens pensjonskasse kan ankes inn for Trygderetten.

2.9 Forholdet til EØS-avtalen

Bestemmelsene i EØS-avtalens hoveddel gjelder som norsk lov, jf. lov 27. november 1992 nr. 109 om gjennomføring i norsk rett av hoveddelen i avtale om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS) mv. (EØS-loven) § 1. Bestemmelsene om offentlig AFP må tolkes og anvendes i tråd med forpliktelsene som følger av denne. Det gjelder blant annet bestemmelsene om rett til fri bevegelse og forbudet mot forskjellsbehandling i artikkel 28. En omtale av forholdet til EØS-avtalens hoveddel er gitt i Prop. 35 L punkt 12.2.

Europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeytelser (trygdeforordningen) er en del av EØS-avtalen, se EØS-avtalen vedlegg VI nr. 1. Departementet vurderer at offentlig AFP ikke er omfattet av denne forordningens saklige virkeområde, og viser til vurderingene i Prop. 35 L punkt 12.1.

2.10 Forskriftshjemmel

Det følger av ny § 14 at departementet kan gi forskrift om utfylling av bestemmelsene i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse kapittel 2.

3 Departementets forslag til forskriftsbestemmelser

3.1 Innledning

Et viktig formål med omleggingen av AFP i offentlig sektor er at AFP-ordningene i offentlig og privat sektor skal fungere godt sammen. I lovforslaget er det forutsatt at ny AFP i offentlig sektor skal legges tett opp til regelverket som gjelder i privat AFP. Dette er fulgt opp i høringsforslaget til forskriftsbestemmelser.

Samtidig er det viktig at reglene legger til rette for god og effektiv samhandling mellom leverandørene, og at regelverket legger til rette for automatisert saksbehandling. Det er ønskelig å unngå ulik praksis og leverandørspesifikke fortolkninger. På denne bakgrunn fikk Statens pensjonskasse i oppdrag å utarbeide forslag til forskriftsbestemmelser og involvere nødvendige samarbeidspartnere i arbeidet. Departementet la til grunn at det ville være hensiktsmessig at pensjonsinnretningene, som forvaltere av regelverket, kartla hva det var behov for å gi forskrift om og hva innholdet i forskriften burde være.

Forslaget til forskriftsbestemmelser i dette høringsnotatet bygger på forslaget fra Statens pensjonskasse.

3.2 Hva forskriften gjelder

Forskriften gir bestemmelser til utfylling og gjennomføring av lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse født i 1963 eller senere. Dette er presisert i § 1 i forskriften. Det framgår også her at den nevnte loven i forskriften omtales som AFP-loven.

Det vises til forslaget til forskriftsbestemmelse § 1.

3.3 Nærmere om vilkår som må være oppfylt ved fylte 62 år

3.3.1 Krav til ansiennitet og samtidige stillingsandeler

I AFP-loven § 8 oppstilles vilkår som må være oppfylt ved fylte 62 år for å få rett til AFP.

På bakgrunn av innspill fra høringsinstansene i høringsrunden til forslagene som ble fremmet i Prop. 35 L, foreslår departementet presiseringer knyttet til den praktiske vilkårsprøvingen av vilkårene i § 8. Disse presiseringene er plassert i kapittel 2 i forskriften.

Det foreslås en innledende bestemmelse hvor det presiseres at vilkårene som nevnes i lovens § 8 første ledd bokstav a og b må være oppfylt samtidig for å få rett til AFP. Det vil si at vilkårene knyttet til minstekravet til stilling, hovedarbeidsforhold og inntekt må være oppfylt samtidig for å gi ansiennitet. Videre presiseres det i andre ledd at samtidige stillingsandeler i stillinger i ulike AFP-virksomheter legges sammen ved vurderingen av om ansiennitetskravet er oppfylt.

Det vises til forslaget til forskriftsbestemmelse § 2.

3.3.2 7 av siste 9 år

Etter AFP-loven § 8 første ledd bokstav a gjelder følgende vilkår:

«Vedkommende har vært arbeidstaker i minst 7 av de siste 9 årene hos en arbeidsgiver med tariffavtale hvor staten er part eller tilsvarende tariffavtale om avtalefestet pensjon. I denne perioden inngår også tid arbeidstakeren har vært omfattet av en avtalefestet pensjonsordning som det gis statstilskott til etter AFP-tilskottsloven dersom dette gjør at ansiennitetskravet oppfylles. Stillingen må være vedkommendes hovedarbeidsforhold, og stillingsandelen må utgjøre minst 20 prosent av full stilling. Ved samtidige ansettelsesforhold kan stillingsandelene legges sammen.»

Det foreslås presisert i forskriften § 3 første ledd første punktum at kravet om at vedkommende må ha vært arbeidstaker i en stilling tilknyttet AFP i minst 7 av de siste 9 årene løper fra og med den dagen arbeidstakeren fyller 53 år og fram til og med dagen før fylte 62 år. I Fellesordningen for AFPs vedtekter § 3-4 er det et krav om at vedkommende har vært ansatt og reell arbeidstaker. Departementet legger til grunn at tilsvarende gjelder her. Kravet om at vedkommende har vært arbeidstaker må ses i sammenheng med kravet om at stillingen må være vedkommendes hovedarbeidsforhold og stillingsandelen må utgjøre minst 20 prosent av full stilling. I dette ligger implisitt at vedkommende må være ansatt og reell arbeidstaker, og faktisk utføre arbeid, med mindre unntakene nevnt i forskriften § 6 om permisjoner og annet fravær er oppfylt.

I enkelte sammenhenger har det vært ulik praksis blant pensjonsleverandørene til hvor mange dager som inngår i ett år i pensjonsberegningen. Noen ganger er 365 dager brukt, andre ganger er 360 dager brukt (30 dager x 12 måneder). For å tydeliggjøre antall dager som inngår i et år i vilkårene som stilles for å kunne omfattes av AFP, foreslås å forskriftsfeste i § 3 andre ledd første punktum at et år er 365 dager. Dette gjelder også skuddår. Helg og helligdager medregnes. Det foreslås også presisert i andre punktum at det kun er dager hvor arbeidstakeren samtidig oppfyller øvrige ansiennitetsvilkår som teller med i ansiennitetsperioden.

Det vises til forslaget til forskriftsbestemmelse § 3.

3.3.3 Nærmere om kravet til arbeidsforhold

Det følger av AFP-loven § 8 første ledd bokstav a tredje punktum at stillingsandelen må utgjøre minst 20 prosent av full stilling. Departementet foreslår å presisere i forskriften § 4 første ledd at den samlede stillingsandelen må, som for privat AFP, på årsbasis i gjennomsnitt utgjøre minst 20 prosent av full stilling. For arbeidstakere som ikke jobber hver måned, gjelder kravet til minst 20 prosent av full stilling hver måned. Ved samtidige ansettelsesforhold legges stillingsandelene med AFP sammen.

I andre ledd foreslås det en bestemmelse om at sesongarbeider og arbeidstaker på tilkallingsavtale må hvert år ha utført arbeid i AFP-foretak som minst tilsvarer 20 prosent av tilsvarende fulltidsstilling, og arbeidsforholdet må bare kunne bringes til opphør av foretaket gjennom oppsigelse eller avskjed etter arbeidsmiljølovens regler. Bestemmelsen er utformet etter mønster av AFP-ordningen i privat sektor. Vi ber om høringsinstansenes syn på om bestemmelsen er nødvendig sett i lys av bestemmelsen i første ledd.

Normalt vil det formelle arbeidsforholdet og faktisk arbeidet tid være sammenfallende. I noen tilfeller arbeider vedkommende i en større stillingsandel enn det formelle arbeidsforholdet skulle tilsi. I tredje ledd foreslår departementet at ved vurderingen av arbeidsforhold skal det høyeste av det reelle arbeidsforholdet (faktisk arbeidet tid) og stillingsandelen legges til grunn. For eksempel vil en arbeidstaker som er ansatt i en 15 prosent stilling, men som arbeider 25 prosent av fulltidsstilling, oppfylle kravet. Arbeidsforhold vurderes ut fra samlet arbeidsforhold knyttet til privat og offentlig AFP. Det vises til forslaget til forskriftsbestemmelse § 4.

3.3.4 Nærmere om kravet til hovedarbeidsforhold

I henhold til AFP-loven § 8 første ledd bokstav a tredje punktum kreves det at stillingen som kvalifiserer til AFP i 7 av de siste 9 årene må være vedkommendes hovedarbeidsforhold. Departementet foreslår en egen bestemmelse i forskriften § 5 som gir nærmere rammer for hva som regnes som et hovedarbeidsforhold.

Ved samtidige stillinger der den ene stillingen er knyttet til AFP og den andre ikke, regnes stillingen vedkommende har høyest stillingsprosent i som hovedarbeidsforhold. Arbeidsforholdene vurderes på samme måte som over, ved at det høyeste av det reelle arbeidsforholdet (faktisk arbeidet tid) og stillingsandelen legges til grunn. Dersom stillingsandelen og faktisk arbeidet tid er den samme, regnes stillingen vedkommende har høyest inntekt i som hovedarbeidsforhold. Ved tre eller flere ansettelsesforhold skal stillingsandel og inntekt for henholdsvis AFP-virksomheter og ikke-AFP-virksomheter legges sammen.

Det vises til forslaget til forskriftsbestemmelse § 5.

3.3.5 Permisjon og annet fravær

Departementet foreslår at forholdet til permisjoner og annet fravær presiseres i en egen bestemmelse i § 6.

Av første ledd framgår det at arbeidstaker opptjener ansiennitet i permisjonstiden når arbeidstaker har rett til permisjon etter tariffavtale eller lov. Som eksempel på rett til permisjon etter tariffavtale, nevnes rett til permisjon for tillitsvalgte og permisjon for ansatte i arbeidstakerorganisasjoner etter Hovedavtalen i staten §§ 40 og 41. Videre nevnes som eksempel på rett til permisjon etter lov, retten til permisjon for å oppfylle lovbestemt møteplikt i offentlige organer etter arbeidsmiljøloven § 12-13.

Enkelte permisjoner gir pensjonsopptjening i Statens pensjonskasse etter permisjonsavtalen (avtale om medregning av permisjon uten lønn og annet midlertidig fravær som pensjongivende tjenestetid i Statens pensjonskasse), inngått mellom Digitaliserings- og forvaltningsdepartementet og hovedsammenslutningene i staten. Departementet foreslår at slike permisjoner også skal gi opptjening av ansiennitet, og at dette skal framgå av forskriften § 6 første ledd andre punktum.

Videre legges det til grunn at fravær på grunn av lovlig arbeidskonflikt/streik ikke har konsekvenser for muligheten til å kvalifiseres for AFP. Departementet foreslår at dette presiseres i andre ledd.

Det samme foreslås for permitteringer innenfor rammen av permitteringslønnsloven med tilhørende forskrifter, jf. samme ledd. Vilkårene for å permittere og permitteringsperiodens lengde, er regulert i avtaleverket mellom partene i arbeidslivet eller følger av sedvanerett. Permitteringslønnsloven med tilhørende forskrifter fastslår at arbeidsgivere har lønnsplikt under permittering, og regulerer i hvor lang periode arbeidsgiveren er fritatt fra lønnsplikt under permittering, fritaksperioden. Etter fritaksperioden gjeninntre lønnsplikten. Det vil si at arbeidstakere i prinsippet kan være permittert ut over fritaksperioden, men skal da ha permitteringslønn fra arbeidsgiveren. I praksis er permitteringsperioden dermed begrenset til fritaksperioden. Det legges til grunn at fraværet er begrenset til fritaksperioden, og at permittering som gir fravær ut over fritaksperioden, ikke gir opptjening til ansiennitet for AFP.

Det er et vilkår for å opptjene ansiennitet under slikt fravær som er nevnt i bestemmelsen at arbeidstakeren hadde opptjent ansiennitet i stillingen vedkommende har permisjon fra, dersom arbeidstakeren ikke hadde hatt fravær. Departementet foreslår at det skal stå uttrykkelig i § 6 siste ledd.

Det vises til forslaget til forskriftsbestemmelse § 6.

3.3.6 Annen inntekt

I AFP-loven § 8 første ledd bokstav b oppstilles det som vilkår at:

«Vedkommende har i de samme 7 av de siste 9 årene ikke hatt annen inntekt som overstiger pensjonsgivende inntekt fra arbeidsgivere omfattet av bokstav a.»

Vurderingen av «annen inntekt» skal gjøres opp mot samlet pensjonsgivende inntekt fra arbeidsforhold med AFP, det vil si fra alle arbeidsforhold omfattet av offentlig og privat AFP-avtale. Kravet knyttet til «annen inntekt» er ment å speile tilsvarende vilkår for privat AFP, med unntak av at en i den offentlige ordningen ser pensjonsgivende inntekt fra arbeidsforhold knyttet til begge ordningene samlet.

Departementet foreslår en forskriftsbestemmelse om hva som regnes som «annen inntekt». I forskriften er følgende omtalt som annen inntekt:

- a. arbeidsinntekt fra virksomhet som ikke er omfattet av AFP,
- b. sykepenger mottatt fra en virksomhet som ikke er omfattet av AFP,
- c. dagpenger ved permittering mottatt på grunn av bortfall av arbeidsinntekt i en virksomhet som ikke er omfattet av AFP,
- d. alderspensjon eller tidligpensjon mottatt fra virksomhet, forsikringsselskap, pensjonskasse eller annen pensjonsleverandør,
- e. kollektiv livrente,
- f. individuell livrente når premien helt eller delvis er betalt av nåværende eller tidligere arbeidsgiver,

- g. utbytte og andel av overskudd fra foretak arbeidstakeren har en betydelig eierandel i,
- h. inntekt, utbytte, konsernbidrag eller overskudd som er betalt til eller på annen måte tilordnet foretak arbeidstaker direkte eller indirekte har bestemmende innflytelse over,
- i. tilsvarende inntekter som a-h fra utlandet.

Kapitalinntekter og kapitalgevinster anses normalt ikke som «annen inntekt».

Med betydelig eierandel i bokstav g, legges tilsvarende definisjon som i Fellesordningens vedtekter § 1-7 til grunn. Det vil si at betydelig eierandel defineres som en eierandel som utgjør 20 prosent eller mer og som er eiet direkte eller indirekte av arbeidstakeren, herunder gjennom et foretak som arbeidstakeren har bestemmende innflytelse over. Likt med eierandel som utgjør 20 prosent eller mer, anses eierandel som gir rett til et utbytte på 20 prosent eller mer, eller som gir rett til å stemme for 20 prosent eller mer.

Tilsvarende gjelder ved forståelsen av bestemmende innflytelse nevnt i bokstav h. Også her legges til grunn Fellesordningenes definisjon i regler om inntekter, utbytte og overskudd mv. § 1 a. Bestemmende innflytelse vil si innflytelse som arbeidstakeren har når han eller hun direkte eller indirekte eier mer enn 50 prosent av aksjene eller andelene i et foretak, har flertallet av stemmene i et foretak, eller har rett til å velge eller avsette et flertall av styrets medlemmer.

Inntekter fra utlandet skal også tas med i vurderingen, og det er derfor gitt en egen hjemmel som fanger opp slike inntekter.

Det vises til forslaget til forskriftsbestemmelse § 7.

3.3.7 Ytelse uten motsvarende arbeidsplikt

Det er oppstilt som vilkår i AFP-loven § 8 første ledd bokstav c at:

«Vedkommende har de siste 3 årene før fylte 62 år ikke mottatt pensjon eller annen ytelse uten motsvarende arbeidsplikt fra arbeidsforhold der den årlige verdien av ytelsene tilsvarer 1,5 ganger folketrygdens grunnbeløp eller mer. Første punktum omfatter ikke uføretrygd fra folketrygden og uførepensjon fra en privat eller offentlig tjenstepensjonsordning.»

Aktuell ytelse må være mottatt i tidsrommet mellom fylte 59 år og til dagen før fylte 62 år for at bestemmelsen skal komme til anvendelse. Ved utbetaling av ytelsen før 59 år eller etter fylte 62 år, vil regelen altså ikke komme til anvendelse.

Ved vurderingen er det tilstrekkelig at arbeidstaker har mottatt ytelsen en gang i løpet av treårsperioden før fylte 62. Det er altså ikke krav til en løpende ytelse, eller at ytelsen skal fordeles over tre år.

For vilkåret ser en på ytelser fra fødselsdag til fødselsdag det enkelte år.

Vilkåret er ment å sikre tilstrekkelig tilknytning til arbeidsgiveren med offentlig AFP i perioden før uttak av AFP. Mottak av ytelser uten motsvarende arbeidsplikt fra annet enn arbeidsforhold omfattes derfor ikke av bestemmelsen. Det vil si at for eksempel omstillingsstønad og etterlattepensjon fra folketrygden og lignende ytelser ikke rammes

av bestemmelsen. Offentlige pensjonsytelser fra folketrygden i Norge eller tilsvarende statlig pensjon fra andre land omfattes heller ikke av begrepet.

Departementet foreslår en opplisting av ytelser som anses å være ytelser uten motsvarende arbeidsplikt etter AFP-loven § 8 første ledd bokstav c. Det presiseres at opplistingen ikke er uttømmende, men legger føringer for hvilke typer ytelser som omfattes av bestemmelsen.

Det foreslås at forskriften omtaler følgende ytelser som ytelser uten motsvarende arbeidsplikt:

- a) alderstjenestepensjon fra tjenestepensjonsordning,
- b) fripolise, pensjonskapitalbevis eller pensjonsbevis,
- c) gavepensjon,
- d) sluttvederlag,
- e) fordel som oppstår ved stillingsreduksjon uten tilsvarende reduksjon i pensjonsgivende inntekt med mindre det dreier seg om et generelt seniorpolitisk tiltak.

Det følger av loven at uføretrygd fra folketrygden og uførepensjon fra privat eller offentlig tjenestepensjonsordning ikke omfattes. Videre følger det av loven at det er den enkeltes arbeidsforhold som er avgjørende. Det vil si at pensjon som utbetales i tilknytning til for eksempel ektefelle eller samboer, ikke rammes av bestemmelsen.

For å forebygge uklarheter og ulik praksis, foreslås det presisert i forskriften at følgende ytelser ikke faller inn under bestemmelsen i AFP-loven § 8 første ledd bokstav c:

- a) arbeidsavklaringspenger, uføretrygd og uførepensjon,
- b) omstillingsstønad og ektefellepensjon fra folketrygden,
- c) utbetalinger fra ektefelles eller samboers tjenestepensjonsordning,
- d) ytelse utbetalt med hjemmel i dekningsloven §§ 9-3 eller 9-6 eller i medhold av lønnsgarantiloven,
- e) erstatning etter urettmessig oppsigelse eller avskjed ved dom eller bekreftelse fra arbeidsgiver,
- f) lønn og annet vederlag til arbeidstaker etter arbeidstakers oppsigelse eller avskjed, så lenge kompensasjonen ikke overstiger lønnsnivået for stillingen i dens regulære oppsigelsestid.

Heller ikke denne opplistingen er uttømmende, men legger føringer for hvilke typer ytelser som omfattes av bestemmelsen.

Det vises til forslaget til forskriftsbestemmelse § 8.

3.3.8 Nærmere om vilkåret om å ikke motta uføretrygd etter fylte 62 år

Det følger av AFP-loven § 8 tredje ledd at AFP ikke gis til arbeidstakere som har mottatt uføretrygd fra folketrygden etter fylte 62 år.

Det foreslås presisert i forskriften at tidsrom der uføretrygd ikke er kommet til utbetaling, men som vedkommende har hatt rett til å få tilbake etter reglene i folketrygdloven § 12-10 tredje ledd (hvilende rett), ikke regnes som tidsrom med mottak av uføretrygd. Utbetaling

av uføretrygd etter fylte 62 år som følge av etteroppgjør for tidsrom før fylte 62 år, regnes heller ikke som mottak av uføretrygd.

Arbeidstaker som har rett til, men som ikke har mottatt uføretrygd etter fylte 62 år, har rett til AFP dersom vedkommende senest ved uttak av pensjonen sier fra seg uføretrygden med virkning fra og med måneden etter fylte 62 år, og øvrige vilkår er oppfylt.

Det vises til forslaget til forskriftsbestemmelse § 9.

3.4 Nærmere om vilkår som må være oppfylt på uttakstidspunktet

3.4.1 Krav til arbeidsforhold

I AFP-loven § 9 oppstilles vilkår som må være oppfylt ved uttakstidspunktet for rett til AFP. Det følger av § 9 første ledd bokstav a at:

«Vedkommende har de siste tre årene før uttakstidspunktet sammenhengende vært ansatt og reell arbeidstaker hos en arbeidsgiver med tariffavtale hvor staten er part eller med tilsvarende tariffavtale om avtalefestet pensjon. Stillingsandelen må utgjøre minst 20 prosent av full stilling. Ved samtidige ansettelsesforhold kan stillingsandelene legges sammen.»

Den samlede stillingsandelen må på årsbasis de siste tre årene før uttakstidspunktet ha utgjort minst 20 prosent av full stilling. For arbeidstakere som ikke jobber hver måned, gjelder kravet til minimum 20 prosent hver måned. Dette er presisert i forslaget til forskrift § 10 første ledd.

Departementet foreslår at for sesongarbeidere og arbeidstakere på tilkallingsavtale skal faktisk utført arbeid på årsbasis være avgjørende for å kvalifisere. Dersom utført arbeid i de aktuelle kvalifiseringsårene tilsvarer minst 20 prosent av tilsvarende fulltidsstilling, er kravet oppfylt. Som for bestemmelsen i § 4 andre ledd, ber vi om høringsinstansenes syn på om bestemmelsen i § 10 tredje ledd er nødvendig sett i lys av bestemmelsen i første ledd.

Det framgår av forskriften § 10 andre ledd at en uke består av syv dager.

En ansatt som er oppsagt på uttakstidspunktet grunnet forhold hos virksomheten eller arbeidsgiver, som ved konkurs eller nedbemanning, regnes likevel som reell arbeidstaker dersom vedkommende har søkt om AFP før utløpet av ordinær oppsigelsestid, se forskriftsforslaget § 10 fjerde ledd.

Det vises til forslaget til forskriftsbestemmelse § 10.

3.4.2 Permisjon og annet fravær

I AFP-loven § 9 tredje ledd er det gitt bestemmelser om betydningen av permittering og permisjon ved vurderingen av vilkårene som må være oppfylt ved uttakstidspunktet. Departementet foreslår en supplerende bestemmelse om permisjon og annet fravær i forskriften § 11. Det foreslås at denne skal være lik bestemmelsen som gjelder for kravene ved fylte 62 år, og at den gis som en henvisning til forskriften § 6 første og andre ledd.

Det er et vilkår for å gjøre unntak at arbeidstakeren ville fylt vilkårene i lovens § 9 dersom fraværet ikke var skjedd, jf. lovens § 9 tredje ledd og forslaget til § 11 andre punktum.

Det vises til forslaget til forskriftsbestemmelse § 11.

3.4.3 Nærmere om unntak ved særlige grunner

AFP-loven oppstiller vilkår som må være oppfylt ved fylte 62 år og ved uttakstidspunktet. Det følger for eksempel av loven § 8 tredje ledd at AFP ikke gis til arbeidstakere som har mottatt uføretrygd fra folketrygden etter fylte 62 år. I lovens § 9 er det oppstilt vilkår som må være oppfylt på uttakstidspunktet. Det følger av første ledd bokstav c at retten til AFP bortfaller ved mottak av uføretrygd fra folketrygden etter fylte 62 år. Tilsvarende gjelder ved mottak av blant annet betinget tjenstepensjon fra Statens pensjonskasse eller tilsvarende tjenstepensjonsordning. Disse vilkårene er absolutte.

I utkastet til forskriftsbestemmelser som Statens pensjonskasse utarbeidet i samråd med andre pensjonsleverandører, ble det spilt inn at disse bestemmelsene i noen tilfeller kan gi uheldige utslag. Som et eksempel er det blant annet vist til tilfellet der arbeidstakeren bare i en svært kort periode etter fylte 62 år har mottatt uføretrygd og av den grunn mister retten til AFP. Siden det ikke nødvendigvis er allment kjent at slike situasjoner kan føre til at man mister retten til AFP, er det pekt på at det kan være behov for en forskriftsbestemmelse som gir adgang til å gjøre unntak.

Det er imidlertid ikke en tilsvarende unntaksbestemmelse i regelverket for privat AFP, og en unntaksbestemmelse i AFP-forskriften her vil avvike fra forutsetningen om at ny offentlig AFP skal ligge tett opp mot privat AFP. Departementet ser at det kan være grunner som tilsier en unntaksbestemmelse i enkelte tilfeller, men viser samtidig til at en unntaksbestemmelse kan være krevende å praktisere og at det mangler en lovhjemmel for unntaket.

Departementet ber om høringsinstansenes syn på om det er behov for en slik unntaksbestemmelse, og på hvordan den i så fall bør innrettes. En måte å utforme forskriftsbestemmelsen på kan for eksempel være slik:

«Har vedkommende mottatt uføretrygd fra folketrygden etter fylte 62 år eller betinget tjenstepensjon etter lov om Statens pensjonskasse eller tilsvarende tjenstepensjonsordning, kan vedkommende likevel få rett til AFP dersom særlige grunner foreligger.»

Begrepet «særlige grunner» er imidlertid svært skjønnsmessig, og er mindre egnet til å sikre likebehandling, ensartet praksis og forutberegnelighet. Unntaket vil av samme grunn kunne være vanskelig å administrere for leverandørene.

3.5 Forskjellige bestemmelser

Departementet foreslår at det presiseres hvordan pensjonsbeholdningen skal beregnes dersom pensjonen tas ut før siste års grunnlag er klart. Departementet foreslår at det benyttes samme regler og tidspunkt for omregning ved ny opptjening etter uttak av AFP som for folketrygden § 20-17 tredje ledd. I denne bestemmelsen heter det at omregninger

foretas med virkning fra januar året etter at fastsettingen av formues- og inntektsskatt foreligger.

Det vises til forslag til forskriftsbestemmelse § 12.

Videre følger ikrafttredelsesbestemmelsen i § 13. Det foreslås at forskriften trer i kraft 1. januar 2025.

Det vises til forslag til forskriftsbestemmelse § 13.

3.6 Deling av informasjon

Et viktig formål med omleggingen av AFP i offentlig sektor, er at AFP-ordningene i privat og offentlig sektor ikke skal være til hinder for å bytte jobb på tvers av sektorer. Dette framgår også av avtalen av 3. mars 2018 punkt 3:

«Ansatte født i 1963 eller senere skal ha en ny AFP-ordning som er utformet etter mønster av AFP-ordningen i privat sektor. Det forutsettes at det etableres systemer for medregning av kvalifikasjonstid og refusjoner mellom AFP-ordningene i offentlig og privat sektor, slik at kvalifikasjonstid fra privat sektor kan medregnes i offentlig sektor og omvendt.»

Statens pensjonskasse har hjemler for innhenting av informasjon i lov om Statens pensjonskasse § 45 og AFP-loven § 13. For øvrige pensjonsleverandører ble det i Prop. 35 L vist til at Finansdepartementet skulle begynne arbeidet med å få på plass nødvendig hjemmelsgrunnlag for informasjonsutveksling før 2025. Finansdepartementet sendte 28. juni 2024 på høring forslag om deling av opplysninger fra Skatteetaten og Arbeids- og velferdsetaten mv. med kommunale pensjonsleverandører til arbeidet med ny offentlig AFP mv., med høringsfrist 20. august 2024.

3.7 Forslag til endringer i forskrift om overgangsregler for uførepensjon fra lovfestet offentlig tjenstepensjonsordning som er innvilget med virkningstidspunkt før 1. januar 2015

I Prop. 35 L uttalte departementet:

«Departementet ser ikke at det er sterke argumenter for at mottak av ny offentlig AFP skal kreve en omregning av uførepensjon som omfattes av overgangsforskriften, og tar sikte på å presisere i overgangsforskriften at AFP fra offentlig tjenstepensjonsordning før fylte 65 år kun gjelder for årskull født til og med 1962.»

Departementet foreslår derfor at det presiseres i forskrift om overgangsregler for uførepensjon fra lovfestet offentlig tjenstepensjonsordning som er innvilget med virkningstidspunkt før 1. januar 2015, at det når det vises til avtalefestet pensjon fra offentlig tjenstepensjonsordning før fylte 65 år, gjelder det kun årskull født til og med 1962.

Det vises til forslag til forskriftsbestemmelse § 4 fjerde ledd bokstav a og b, § 6 første ledd og overskrifter til kapittel 2, 3 og 4.

4 Forslag til endring i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse

4.1 Lovens omfang

Departementet foreslår at det presiseres i AFP-loven at annen stilling med offentlig AFP likestilles med stilling omfattet av AFP-lovens bestemmelser dersom slik stilling gjør at kravene som stilles i AFP-loven og forskriften blir oppfylt. Slike stillinger er blant annet knyttet til stillinger i kommunal sektor og stillinger i helsesektoren. Hvilke stillinger som gir rett til AFP, avgjøres av pensjonsleverandøren av kommunal tjenstepensjon. Det gjøres ingen endringer fra departementets side til hvem som kan tilbys AFP for disse stillingsforholdene. Det betyr at det ikke gjøres endringer i dagens praksis for kommunal tjenstepensjon om at virksomheter som har ønsket å inngå avtale om en kommunal tjenstepensjonsordning for sine ansatte, også kan inkludere AFP i avtalen.

Reglene for ny AFP er vedtatt av Stortinget i lov 12. april 2024 nr. 14 om endringer i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse og enkelte andre lover (ny avtalefestet pensjon) del IX. Ved Kongelig resolusjon er det vedtatt at loven trer i kraft 1. januar 2025. Lovteknisk kan endringen gjennomføres i den vedtatte endringsloven fra 12. april eller ved å gjøre endringer i loven slik den vil gjelde fra 1. januar 2025. I høringsnotatet her er det ikke tatt stilling til dette spørsmålet.

Endringen foreslås gjennomført ved at dagens bestemmelser som viser til «tariffavtale» endres til «avtale». Det vises til forslag til lovbestemmelse § 7 første ledd tredje punktum, § 8 første ledd bokstav a og § 9 første ledd bokstav a.

4.2 Innhenting av opplysninger fra Skatteetaten

4.2.1 Innhenting av opplysninger

Statens pensjonskasse har behov for tilgang til løpende innrapporterte inntektsopplysninger og grunnlaget for pensjonsgivende inntekt fra skatteoppgjøret for å kunne oppfylle sine oppgaver etter AFP-loven. Departementet foreslår i den forbindelse en egen bestemmelse i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse som gir Statens pensjonskasse hjemmel til å innhente disse opplysningene.

Skattemyndighetene innhenter og behandler en rekke opplysninger for skatteformål. Disse opplysningene vil i stor grad være underlagt taushetsplikt. Skatteforvaltningsloven kapittel 3 regulerer skattemyndighetenes taushetsplikt. Taushetsplikten i skatteforvaltningsloven § 3-1 er strengere enn taushetsplikten som følger av forvaltningsloven. Det foreligger unntak fra taushetsplikten ved deling med annen offentlig myndighet etter skatteforvaltningsloven § 3-3. Etter første ledd i denne bestemmelsen kan taushetsbelagte opplysninger utleveres til offentlige myndigheter dersom dette er «nødvendig for å utføre mottakerorganets oppgaver etter lov», eller for å «hindre at virksomhet blir utøvd på en uforsvarlig måte».

I skatteforvaltningsloven § 3-3 andre ledd stilles det i tillegg opp et krav om forholdsmessighet, noe som innebærer at utleveringen ikke må være uforholdsmessig ut fra de ulempene den medfører i form av inngrep i personvernet og fare for at opplysninger av konkurransemessig betydning kommer på avveie. Skatteforvaltningsforskriften § 3-3-1 første ledd utdyper vurderingstemaet i forholdsmessighetsvurderingen. Det skal ved vurderingen blant annet legges vekt på om mottakerorganet vil settes i stand til å treffe en riktig avgjørelse, eller utføre en mer effektiv og hensiktsmessig tjeneste enn om det ikke hadde mottatt opplysningene. Videre skal det legges vekt på formålet med behandlingen av opplysninger hos mottakerorganet, om mottaker er underlagt taushetsplikt, hvilke opplysninger som skal utleveres og antallet personer som får tilgang til opplysningene. Momentene understreker at de generelle personvernprinsippene som kommer til uttrykk i personvernforordningen, skal tas med i betraktning når utleveringsspørsmålet vurderes.

Skatteforvaltningsloven § 3-3 tredje ledd gir hjemmel til å fastsette forskrifter om utlevering av opplysninger til andre offentlige myndigheter i deres interesse. Slike bestemmelser er gitt i skatteforvaltningsforskriften § 3-3-1 andre ledd bokstav a til o. Når vilkårene i disse bestemmelsene er oppfylt, vil opplysningene kunne utleveres uten at det er nødvendig å foreta en forholdsmessighetsvurdering ved hver utlevering etter loven § 3-3 første og andre ledd, jf. skatteforvaltningsforskriften § 3-3-1 første ledd, se Prop. 1 LS (2018–2019) side 282.

Etter skatteforvaltningsforskriften § 3-3-1 andre ledd bokstav h, kan opplysninger uansett utleveres til offentlige myndigheter som "ifølge lovbestemmelser som fastsetter eller klart forutsetter at taushetsplikten ikke skal være til hinder for å gi opplysningene".

Statens pensjonskasse har behov for opplysninger fra skattemyndighetene om innrapporterte inntektsopplysninger og opplysninger om pensjonsgivende inntekt samt inntektsopplysninger fra skatteoppgjøret for å vurdere om vilkårene for offentlig AFP er oppfylt. Opplysningstypene samsvarer med opplysninger som gis etter skatteforvaltningsloven § 7-2.

Innrapporterte inntektsopplysninger etter skatteforvaltningsloven § 7-2 omfatter lønn og andre skattepliktige ytelser fra offentlige og private arbeidsgivere, pensjonsutbetalere, NAV og andre. Inntektsopplysninger omfatter også ulike skattepliktige stønader og offentlige ytelser, men ikke opplysninger om ytelser som etter sin art ikke er skattepliktige. Opplysningene som framgår av skatteforvaltningsloven § 7-2 danner slik sett den ytre rammen for hvilke opplysninger som er nødvendig å innhente for å vurdere om vilkårene for AFP er oppfylt, og vil derfor begrense hvilke opplysninger Statens pensjonskasse lovlig kan innhente til dette formålet.

Skatteoppgjøret inneholder blant annet opplysninger om kapital- og næringsinntekter, formue og gjeld. Videre vil skatteoppgjøret inneholde opplysninger om grunnlaget for pensjonsgivende inntekt.

Tilgang til slike opplysninger vil sette Statens pensjonskasse i bedre stand til å utføre sine oppgaver etter AFP-loven. Opplysninger om medlemmets inntektsforhold vil være det viktigste elementet når Statens pensjonskasse skal vurdere om vedkommende i 7 av de

siste 9 årene ikke har hatt annen inntekt som overstiger pensjonsgivende inntekt fra arbeidsgiver etter lovens § 8 første ledd bokstav b. Samtidig forutsettes det at vilkårsvurderingen tar utgangspunkt i tidspunktet medlemmet fyller 62 år. Dette innebærer at det ved vurderingen skal innhentes en betydelig mengde personopplysninger fordelt per kalendermåned over opptil 9 år, om de ansatte. Dersom vilkårsvurderingen skal gjøres ved søknad om uttak for eksempel ved fylte 70 år, vil det være aktuelt å utlevere opplysninger som ligger opptil 18 år tilbake i tid. Skattemyndighetene vil imidlertid ikke ha grunnlag for å oppbevare og tilgjengeliggjøre opplysninger så langt tilbake i tid. Opplysninger om inntekten fra Skatteetaten vil likevel som utgangspunkt bidra til mer korrekt vilkårsvurdering, og må innhentes fra det enkelte medlem eller arbeidsgiver dersom det ikke utleveres fra Skatteetaten. Departementet legger derfor til grunn at utleveringen vil være forholdsmessig og nødvendig.

Opplysningene som utleveres fra skattemyndighetene vil bidra til at Statens pensjonskasses vilkårsvurdering blir basert på en grundig og fullstendig opplysning av saken, jf. kravet i forvaltningsloven § 17. Nødvendige lønnsopplysninger vil sikre at Statens pensjonskasse kan utøve en mer effektiv forvaltning av offentlig AFP enn dersom opplysningene måtte innhentes fra medlemmet eller arbeidsgiver. At Statens pensjonskasse innhenter opplysninger direkte fra skattemyndighetene, vurderes som forholdsmessig sammenlignet med den ulempen slik tilgang eventuelt medfører for det enkelte medlem.

At Statens pensjonskasse får tilgang til opplysningene fra skattemyndighetene, vil også kunne være i medlemmets interesse, siden det for noen kan være utfordrende å innhente riktige og relevante opplysninger så langt tilbake i tid som er nødvendig for å vurdere vilkårene for offentlig AFP. Tilgangen kan også bidra til å utfylle opplysninger som brukeren selv har sendt inn. Videre har Statens pensjonskasse taushetsplikt etter de alminnelige reglene i forvaltningsloven, noe som sikrer at opplysningene ikke spres videre. På denne bakgrunn vurderes det slik at Statens pensjonskasse har et sterkt behov for tilgang til taushetsbelagte opplysninger fra skattemyndighetene, og at tilgangen er nødvendig og forholdsmessig.

Som redegjort for over, har Statens pensjonskasse behov for tilgang til løpende innrapporterte inntektsopplysninger og grunnlaget for pensjonsgivende inntekt fra skatteoppgjøret for å kunne oppfylle sine oppgaver etter AFP-loven. Det foreslås derfor en egen bestemmelse i AFP-loven for medlemmer av Statens pensjonskasse som gir Statens pensjonskasse hjemmel til å innhente disse opplysningene. Denne foreslås tatt inn som et nytt tredje ledd i § 13.

Reglene for ny AFP er vedtatt av Stortinget i lov 12. april 2024 nr. 14 om endringer i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse og enkelte andre lover (ny avtalefestet pensjon) del IX. Ved Kongelig resolusjon er det vedtatt at loven trer i kraft 1. januar 2025. Den endringen som foreslås her er å tilføye et nytt tredje ledd i § 13. Lovteknisk kan endringen gjennomføres i den vedtatte endringsloven fra 12. april eller ved å gjøre endringer i loven slik den vil gjelde fra 1. januar 2025. I høringsnotatet her er det ikke tatt stilling til dette spørsmålet.

Det vises til forslaget til lovbestemmelse § 13 nytt tredje ledd.

4.2.2 Forholdet til personvernforordningen

EUs personvernforordning (Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679) inneholder grunnleggende prinsipper og vilkår for å behandle personopplysninger, rettigheter for enkeltpersoner og plikter for behandlingsansvarlige og databehandlere. Personopplysningsloven av 2018 gjør forordningen til norsk rett ved inkorporasjon, og den utfyller bestemmelsene i forordningen. Det er i tillegg adgang til å utfylle det generelle personopplysningsregelverket i særlovgivning med mer spesifikke regler, jf. forordningen artikkel 6 nr. 2.

Forordningen skal verne fysiske personers grunnleggende rettigheter og friheter ved behandlingen av personopplysninger, samtidig som den skal sikre fri flyt av personopplysninger mellom medlemsstatene. Personopplysninger defineres i forordningen som enhver opplysning om en identifisert eller identifiserbar fysisk person, jf. forordningen artikkel 4 nr. 1. Med «behandle» menes enhver operasjon eller rekke av operasjoner som gjøres med personopplysninger – automatisert eller ikke – som innsamling, registrering, organisering, strukturering, lagring, tilpasning eller endring, gjenfinning, konsultering, bruk, utlevering ved overføring, spredning eller andre former for tilgjengeliggjøring, sammenstilling eller samkjøring, begrensning, sletting eller tilintetgjøring, jf. forordningens artikkel 4 nr. 2.

Personopplysninger kan kun samles inn til spesifikke, uttrykkelig angitte og berettigete formål, jf. artikkel 5 nr. 1 bokstav b. Konkrete formålsangivelser er særlig viktig da det er forbud mot å behandle opplysninger videre for formål som er å regne som uforenlige med det opprinnelige formålet. Forenlighetsvurderingen vil vanskeligjøres dersom formålet er for vidt angitt. Med et uttrykkelig angitt og konkret formål vil det i større grad være enkelt å angi hvilke personopplysninger som er adekvate, nødvendige og relevante for å oppfylle formålet (prinsippet om dataminimering).

For å kunne behandle personopplysninger kreves det et behandlingsgrunnlag.

Reglene om behandlingsgrunnlag følger av forordningen artikkel 6, som sier at behandlingen bare er lovlig dersom ett av vilkårene i nr. 1 bokstav a til f er oppfylt, hvorav bokstav c og e er aktuelle her.

Forordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav c gir grunnlag for behandling som er nødvendig for å oppfylle en rettslig forpliktelse som påhviler den behandlingsansvarlige. Artikkel 6 nr. 1 bokstav e gir adgang til behandling når dette er «nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet som den behandlingsansvarlige er pålagt».

Det følger av artikkel 6 nr. 3 at grunnlaget for «behandlingen» nevnt i nr. 1 bokstav c og e «skal fastsettes» i unionsretten eller i medlemsstatenes nasjonale rett. Dette innebærer at artikkel 6 nr. 1 bokstav c eller e ikke alene kan utgjøre behandlingsgrunnlaget, men at den behandlingsansvarlige i tillegg må kunne vise til et supplerende rettsgrunnlag for

behandlingen i unionsretten eller nasjonal rett som den behandlingsansvarlige er underlagt.

Dersom det skal behandles særlige kategorier personopplysninger, må rettsgrunnlaget i tillegg oppfylle de betingelser som følger av artikkel 9 nr. 2. Det følger av artikkel 9 nr. 2 at nr. 1 ikke får anvendelse dersom et av vilkårene i bokstav a til j er oppfylt. Særlig aktuelt her er bokstav b, hvoretter behandlingen må være «nødvendig for at den behandlingsansvarlige eller den registrerte skal kunne oppfylle sine forpliktelser og utøve sine særlige rettigheter på området arbeidsrett, trygderett og sosialrett». Behandlingen må dessuten være tillatt i unionsretten, nasjonal rett eller tariffavtale som gir «nødvendige garantier for den registrertes grunnleggende rettigheter og interesser».

Det følger av lov om Statens pensjonskasse § 45 første ledd første setning at:

«Statens pensjonskasse har rett til å innhente de opplysningene som er nødvendige for å forvalte de ordningene Pensjonskassen administrerer fra arbeidsgiver, tidligere arbeidsgiver, offentlig myndighet, institusjon som administrerer annen pensjons- eller trygdeordning, helsepersonell, kredittopplysningsvirksomhet, gjeldsinformasjonsforetak, forsikringsselskap og annen finansinstitusjon.»

I Prop. 135 L (2019–2020) Endringer i arbeids- og velferdsforvaltningsloven, sosialtjenesteloven, lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover (behandling av personopplysninger) uttaler departementet i punkt 8.4.2 sjette avsnitt at:

«Etter forslaget til ny § 45 skal Statens pensjonskasse bare få tilgang til nødvendige opplysninger etter pålegg i den enkelte sak for å forvalte de ordninger som Pensjonskassen administrerer. Departementet legger imidlertid til grunn at denne bestemmelsen ikke gir Statens pensjonskasse adgang til å innhente løpende inntektsopplysninger fra Skatteetaten, kun til å innhente opplysninger etter pålegg i den enkelte sak.»

Videre følger det av åttende avsnitt at:

«Departementet finner det ikke hensiktsmessig å regulere i loven hvilke opplysninger som vil kunne være aktuelle i saksbehandlingen. Utformingen vil kunne bli både detaljert og omfangsrik. En eventuell regulering vil derfor egne seg best i forskrifts form, men departementet finner det ikke nødvendig å gjøre dette nå. Dette vil bli vurdert nærmere.»

I AFP-loven § 13 er ikke innhenting av løpende inntektsopplysninger fra skattemyndighetene regulert.

Som nevnt i punkt 4.2.1, har Statens pensjonskasse behov for tilgang til løpende innrapporterte inntektsopplysninger og grunnlaget for pensjonsgivende inntekt fra skatteoppgjøret for å kunne oppfylle sine oppgaver etter AFP-loven. Løpende skatte- og inntektsopplysninger er nødvendig i flere av vurderingene som skal gjøres. Det foreslås en klar og tydelig innhentingshjemmel overfor skattemyndighetene. Forslaget innebærer at skattemyndighetene kan utlevere opplysninger som er innhentet og behandlet for skatteformål. Departementet viser til at personopplysninger kun kan samles inn til spesifikke, uttrykkelig angitte og berettigete formål, jf. artikkel 5 nr. 1 bokstav b. Med et uttrykkelig angitt og konkret formål vil det i større grad være enkelt å angi hvilke personopplysninger som er adekvate, nødvendige og relevante for å oppfylle formålet (prinsippet om dataminimering). Prinsippene her vil ivaretas gjennom de rammene som er

nedfelt i AFP-loven § 13 tredje ledd ved at det kun er nødvendige lønnsopplysninger som er gitt etter skatteforvaltningsloven § 7-2 og opplysninger om pensjongivende inntekt fra skattemyndighetene til bruk i arbeidet med AFP etter denne loven som kan innhentes.

Personvernforordningen artikkel 5 nr. 1 bokstav f fastsetter at personopplysninger skal behandles på en måte som sikrer tilstrekkelig sikkerhet for personopplysningene, herunder vern mot uautorisert eller ulovlig behandling, og mot utilsiktet tap, ødeleggelse eller skade ved bruk av egnede tekniske eller organisatoriske tiltak (prinsippet om integritet og konfidensialitet). Det er videre forbudt å oppbevare personopplysninger lenger enn det som er nødvendig for formålet de ble samlet inn for. Departementet forutsetter at Statens pensjonskasse sørger for at personopplysningene er korrekte og oppdaterte, at de underlegges tilstrekkelig informasjonssikkerhet og at de slettes når formålet er oppfylt. Statens pensjonskasse må videre sørge for å iverksette tiltak mot utilsiktet og ulovlig ødeleggelse, tap og endringer av personopplysninger. Statens pensjonskasse har strenge og detaljerte retningslinjer for behandling av personopplysninger som ivaretar kravene i personvernforordningen. Departementet vil dessuten peke på at Statens pensjonskasse har taushetsplikt, noe som er viktig for borgernes rettssikkerhet og personvern. Departementet anser at den registrertes personvernrettigheter etter forordningen er tilstrekkelig ivaretatt gjennom lovforslaget og tiltakene som er angitt ovenfor.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser. Ikrafttredelse

Forslaget til forskrift og ny lovbestemmelse vil etter departementets vurdering ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser utover det som følger av vedtatte endringer i lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse.

Ny AFP skal gis virkning fra 1. januar 2025. Forslagene i høringsnotatet gis tilsvarende virkningstidspunkt.

6 Forslag til forskrift og forskriftsendringer

6.1 Forslag til forskrift om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse

Kapittel 1 Hva forskriften gjelder

§ 1 Hva forskriften gjelder

Forskriften gjelder avtalefestet pensjon (AFP) for medlemmer født i 1963 eller senere etter lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse (AFP-loven).

Kapittel 2 Nærmere om vilkår som må være oppfylt ved fylte 62 år

§ 2 *Krav til ansiennitet og samtidige stillingsandeler*

Vilkårene i AFP-loven § 8 første ledd bokstav a og b må være oppfylt samtidig for å gi ansiennitet.

Samtidige stillingsandeler i stillinger i AFP-virksomhet skal legges sammen i vurderingen av om ansiennitetskravet ved fylte 62 år er oppfylt.

§ 3 *Nærmere om kravet til 7 av de siste 9 årene*

Kravet i AFP-loven § 8 om å være arbeidstaker i en stilling tilknyttet AFP i minst 7 av de siste 9 årene, skal regnes fra og med dagen arbeidstakeren fyller 53 år og fram til dagen før fylte 62 år.

Et år regnes som 365 dager. Bare de dagene arbeidstakeren oppfyller ansiennitetsvilkårene, skal medregnes i ansiennitetsperioden.

§ 4 *Nærmere om kravet til arbeidsforhold*

Stillingsandelen i en AFP-virksomhet må i gjennomsnitt utgjøre minst 20 prosent av full stilling. Gjennomsnittlig stillingsandel i kalenderåret må minst utgjøre 20 prosent av en full stilling dersom arbeidstakeren arbeider alle månedene i kalenderåret. Arbeider ikke arbeidstakeren i alle årets måneder, kreves minst 20 prosent stilling av full stilling hver arbeidsmåned.

Sesongarbeidere og arbeidstakere på tilkallingsavtale må hvert år ha utført arbeid i et AFP-foretak som minst tilsvarer 20 prosent av tilsvarende fulltidsstilling, og arbeidsforholdet må bare kunne bringes til opphør av foretaket gjennom oppsigelse eller avskjed etter arbeidsmiljøloven.

Ved vurderingen av arbeidsforholdet skal det høyeste av faktisk arbeidet tid og stillingsandelen legges til grunn.

§ 5 *Nærmere om kravet til hovedarbeidsforhold*

Ved samtidige stillinger der en stilling er tilknyttet AFP-virksomhet og en annen ikke, regnes stillingen med høyest stillingsandel eller faktisk arbeidet tid som hovedarbeidsforhold. Dersom stillingsandelen og faktisk arbeidet tid er den samme, skal stillingen med høyest inntekt regnes som hovedarbeidsforhold.

§ 6 *Permisjon og annet fravær*

Arbeidstaker som er fraværende fra stillingen på grunn av permisjon etter lov eller tariffavtale, opptjener ansiennitet i permisjonsperioden. Permisjon som gir pensjonsopptjening i Statens pensjonskasse etter avtale om medregning av permisjon uten lønn og annet midlertidig fravær som pensjonsgivende tjenestetid i Statens pensjonskasse (permisjonsavtalen), gir også opptjening av ansiennitet.

Opptjening av ansiennitet gjelder også arbeidstaker som har fravær på grunn av streik eller lockout, og fravær på grunn av permittering i fritaksperioden som følger av permitteringslønnsloven.

Det er et vilkår for å opptjene ansiennitet etter denne bestemmelsen at arbeidstakeren hadde oppfylt øvrige ansiennitetsvilkår dersom fraværet ikke var skjedd.

§ 7 *Nærmere om kravet til at annen inntekt ikke overstiger inntekten fra AFP-virksomhet*

Som annen inntekt etter AFP-loven § 8 første ledd bokstav b regnes:

- a) arbeidsinntekt fra virksomhet som ikke er omfattet av AFP,
- b) sykepenger mottatt fra virksomhet som ikke er omfattet av AFP,
- c) dagpenger ved permittering mottatt på grunn av bortfall av arbeidsinntekt i en virksomhet som ikke er omfattet av AFP,
- d) alderspensjon eller tidligpensjon mottatt fra virksomhet, forsikringsselskap, pensjonskasse eller annen pensjonsleverandør,
- e) kollektiv livrente,
- f) individuell livrente når premien helt eller delvis er betalt av nåværende eller tidligere arbeidsgiver,
- g) utbytte og andel av overskudd fra foretak arbeidstakeren har en betydelig eierandel i,
- h) inntekt, utbytte, konsernbidrag eller overskudd som er betalt til eller på annen måte tilordnet foretak arbeidstaker direkte eller indirekte har bestemmende innflytelse over,
- i) inntekter som nevnt under bokstav a-h fra utlandet

§ 8 Ytelser uten motsvarende arbeidsplikt mottatt i perioden fra fylte 59 år til og med dagen før fylte 62 år

Som ytelse uten motsvarende arbeidsplikt som nevnt i AFP-loven § 8 første ledd bokstav c regnes blant annet:

- a. alderspensjon fra tjenstepensjonsordning,
- b. fripolise, pensjonskapitalbevis eller pensjonsbevis,
- c. gavepensjon,
- d. sluttvederlag,
- e. fordel som oppstår ved stillingsreduksjon uten tilsvarende reduksjon i pensjonsgivende inntekt med mindre det dreier seg om et generelt seniorpolitisk tiltak.

Som ytelse uten motsvarende arbeidsplikt som nevnt i AFP-loven § 8 første ledd bokstav c regnes blant annet ikke:

- a. arbeidsavklaringspenger og uføretrygd fra folketrygden og uførepensjon fra tjenstepensjonsordning,
- b. omstillingsstønad og gjenlevendepensjon fra folketrygden,
- c. utbetalinger fra ektefelles eller samboers tjenstepensjonsordning,
- d. ytelse utbetalt med hjemmel i dekningsloven §§ 9-3 eller 9-6 eller i medhold av lønnsgarantiloven,
- e. erstatning etter urettmessig oppsigelse eller avskjed ved dom eller bekreftelse fra arbeidsgiver,
- f. lønn og annet vederlag til arbeidstakers etter arbeidstakers oppsigelse eller avskjed, så lenge kompensasjonen ikke overstiger lønnsnivået for stillingen i dens regulære oppsigelsestid.

Et år regnes fra fødselsdag til fødselsdag.

§ 9 Nærmere om vilkåret om å ikke ha mottatt uføretrygd etter fylte 62 år

Tidsrom der uføretrygd ikke er kommet til utbetaling, men vedkommende har hatt rett til å få tilbake uføretrygden etter reglene i folketrygdloven § 12-10 tredje ledd, skal ikke regnes som tidsrom med mottak av uføretrygd som nevnt i AFP-loven § 8 tredje ledd. Utbetaling av uføretrygd etter fylte 62 år som følge av etteroppgjør for tidsrom før fylte 62 år regnes heller ikke som mottak av uføretrygd ved vurdering av vilkåret her.

En arbeidstaker som har rett til, men som ikke har mottatt uføretrygd etter fylte 62 år, har rett til AFP dersom vedkommende senest ved uttak av pensjonen sier fra seg uføretrygden, med virkning fra og med måneden etter fylte 62 år.

Kapittel 3 Nærmere om vilkår som må være oppfylt på uttakstidspunktet

§ 10 Krav til arbeidsforhold

Stillingsandel som nevnt i AFP-loven § 9 første ledd bokstav a må på årsbasis utgjøre 20 prosent eller mer av en full stilling de siste tre årene før uttak eller minimum 20 prosent hver måned. Samtidige stillingsandeler skal legges sammen i de samme periodene.

En uke er syv dager.

For sesongarbeidere og arbeidstakere på tilkallingsavtale gjelder § 4 andre ledd tilsvarende.

Er virksomheten konkurs eller arbeidstakeren oppsagt grunnet virksomhetens eller arbeidsgiverens forhold, anses arbeidstakeren likevel som reell arbeidstaker etter AFP-loven § 9 første ledd bokstav a forutsatt at vedkommende søker om AFP før utløpet av arbeidsforholdets ordinære oppsigelsestid.

§ 11 Permisjon og annet fravær

§ 6 første og andre ledd gjelder tilsvarende. Det er et vilkår at arbeidstakeren hadde fylt vilkårene i AFP-loven § 10 dersom fraværet ikke hadde skjedd.

Kapittel 4 Forskjellige bestemmelser

§ 12 Beregningsgrunnlag når uttaket skjer ved 62 år

Dersom AFP tas ut det kalenderåret arbeidstakeren fyller 62 år, skal pensjonen beregnes etter AFP-loven § 10 på grunnlag av inntekten til og med det kalenderåret vedkommende fylte 60 år.

Grunnlaget for det kalenderåret vedkommende fylte 61 år, skal gis virkning for pensjonen fra januar året etter at formues- og inntektsskatt er fastsatt. Grunnlaget skal oppjusteres i samsvar med lønnsveksten fra inntektsåret fram til virkningstidspunktet.

§ 13 Ikrafttredelse og endringer i andre forskrifter

Forskriften trer i kraft 1. januar 2025.

Fra det tidspunktet forskriften trer i kraft, gjøres følgende endringer i forskrift om overgangsregler for uførepensjon fra lovfestet offentlig tjenstepensjonsordning som er innvilget med virkningstidspunkt før 1. januar 2015:

§ 4 fjerde ledd bokstav a og b skal lyde:

a. det ikke var innvilget ytelse fra folketrygden eller, *for årskull født til og med 1962*, avtalefestet pensjon fra offentlig tjenstepensjonsordning før fylte 65 år, og det senere blir innvilget slike ytelser eller

b. det var innvilget ytelse fra folketrygden eller, *for årskull født til og med 1962*, avtalefestet pensjon fra offentlig tjenstepensjonsordning før fylte 65 år, og en av ytelsene senere erstattes helt eller delvis av en annen ytelse som nevnt eller faller bort, eller det kommer til en ytelse fra folketrygden i tillegg.

Kapittel 2 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 2. Overgang til ny uførepensjon når pensjonisten har uførepensjon, arbeidsavklaringspenger eller pensjon til gjenlevende ektefelle fra folketrygden eller, *for årskull født til og med 1962*, avtalefestet pensjon fra offentlig tjenstepensjonsordning før fylte 65 år

§ 6 første ledd skal lyde:

Det fiktive pensjonsgrunnlaget fastsettes slik at ny uførepensjon per 1. januar 2015 utgjør det samme beløpet som gammel uførepensjon etter samordning med ytelser fra folketrygden eller, *for årskull født til og med 1962*, avtalefestet pensjon fra offentlig tjenstepensjonsordning før fylte 65 år umiddelbart før denne datoen.

Kapittel 3 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 3. Overgang til ny uførepensjon når pensjonisten har gammel uførepensjon etter tjenstepensjonslovene med en uføregrad lavere enn 2/3 uten rett til å motta ytelse fra folketrygden eller, *for årskull født til og med 1962*, avtalefestet pensjon fra offentlig tjenstepensjonsordning før fylte 65 år

Kapittel 4 kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 4. Overgang til ny uførepensjon når pensjonisten har gammel uførepensjon etter tjenstepensjonslovene med en uføregrad på 2/3 eller mer uten rett til å motta ytelse fra folketrygden eller, *for årskull født til og med 1962*, avtalefestet pensjon fra offentlig tjenstepensjonsordning før fylte 65 år

7 Forslag til lov om endringer i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse

§ 7 første ledd tredje punktum skal lyde:

Andre ledd i paragrafen her gjelder også arbeidstakere født i 1963 eller senere som har vært omfattet av andre *avtaler* enn den statlige som gir rett til offentlig avtalefestet pensjon.

§ 8 første ledd bokstav a første punktum skal lyde:

Vedkommende har vært arbeidstaker i minst 7 av de siste 9 årene hos en arbeidsgiver med tariffavtale hvor staten er part eller tilsvarende *avtale* om avtalefestet pensjon.

§ 9 første ledd bokstav a første punktum skal lyde:

Vedkommende har de siste tre årene før uttakstidspunktet sammenhengende vært ansatt og reell arbeidstaker hos en arbeidsgiver med tariffavtale hvor staten er part eller med tilsvarende *avtale* om avtalefestet pensjon.

§ 13 tredje ledd skal lyde:

Statens pensjonskasse kan uten hinder av taushetsplikt innhente nødvendige lønnsopplysninger som er gitt etter skatteforvaltningsloven § 7-2 og opplysninger om pensjongivende inntekt fra skattemyndighetene til bruk i arbeidet med avtalefestet pensjon etter denne lov.

Nåværende tredje, fjerde og femte ledd blir fjerde, femte og nytt sjette ledd.